

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 82 stemmer; 20 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til landstinget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om forlængelse og ændring af midlertidig lov nr. 344 af 8. juli 1943 om tillæg til lov om sparekasser.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 2016).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 94 stemmer; 10 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til landstinget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Fortsettelse af anden behandling af forslag til lov om ændringer i og forlængelse af lov om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, vareforsyning m. v., jfr. lovebekendtgørelse nr. 209 af 15. maj 1948.

Forhandlingen genoptoges.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Det skal ærligt indrømmes, at mit svar til de ærede ordførere måske ville være blevet lidt anderledes, hvis jeg havde haft lejlighed til at afgive det i går i stedet for at være blevet tvunget til at vente til i dag. I går ville, tror jeg, mit svar have været præget af en vis uvilje, rettet mod det ærede medlem hr. Axel Kristensen og hans parti. Efter at have fulgt det ærede medlems holdning ved udvalgsbehandlingen, efter at have læst venstres mindretalsbetænkning og efter at have hørt det ærede medlems tale i går kunne man virkelig synes, at der her forelå en politisk fremgangs-

måde, som kunne gøre kommentarer nødvendige i, skal jeg sige, ret velmente vendinger.

Jeg må imidlertid indrømme, at efter at have sovet på sagen er den smule harme, jeg måske kunne have følt, i nogen grad forsvundet. Nogen rimelig grund til at forsøge et opgør i skarpere vendinger er der jo overhovedet ikke. Sagen er snarere den stik modsatte, at hverken det ærede medlem hr. Axel Kristensens holdning til vareforsyningsloven, hans partis stillingtagen til den eller hans noget ubehjælpssomme forsøg på en argumentation i mindretalsbetænkningen er megen ulejlighed værd. Hele forholdet er formentlig det enkle, at partiet venstre for at skaffe sig en formodet agitatorisk fordel har besluttet under alle omstændigheder at gå imod vareforsyningslovens forlængelse. Det ærede medlem hr. Axel Kristensen erkender, at denne lov er nødvendig, han erkender, at lovtæksten ikke kan være synderlig anderledes, men går alligevel imod den. Det ærede medlem hr. Axel Kristensen stiller på sit partis vegne et ændringsforslag, men indrømmer, at han sandsynligvis vil gå imod lovforslaget, selvom hans ændringsforslag bliver accepteret, hvad det iøvrigt blev for de to trediedele vedkommende. Det ærede medlem og partiet venstre vil være imod. Enhver kan se, at dette standpunkt er så svagt, at det ikke kan stå for nogen som helst kritik. Det ærede medlem vil nægte en regering, der sidder med fuld parlamentarisk ret, en beføjelse, han selv erkender er nødvendig. En sådan politik kan hverken karakteriseres som forstandig eller forsvarlig. Det er sørgeligt, at man må erkende, at venstre efter blot eet års opposition er sunket ned i en så god demonstrationspolitik, men det bliver jo partiets egen sag. Standpunktets svaghed er så indlysende, at der overhovedet ingen kommentarer behøves for, at enhver vil kunne forstå det. Partiet venstre mener formentlig gennem denne handlemåde at skaffe sig en parti-agitatorisk, en taktisk fordel. Jeg tror, at partiet forregner sig. Der vil ingen laurbær være at hente her, heller ikke blandt erhvervslivets folk, der jo så ganske afgjort foretrækker et alvorligt positivt arbejde, især midt i den genopbygningsituation, Danmark økonomisk befinder sig i, og med hele den alvorlige udenrigspolitiske og udenrigsøkonomiske baggrund, der foreligger. Men det ærede medlem hr. Axel Kristensen vil ikke, han er gået til det ærede medlem hr. Viggo Starckes brigade.

Det er alligevel rimeligt, at jeg bruger en